

DREGERA

BUTLLETÍ DE
LA COLLA

EXCURSIONISTA CASSANENCA

APARTAT DE CORREUS 74

17244 CASSÀ DE LA SELVA

OCTUBRE 1995 — ANY XVI — 3a Època — Núm. 38

RUTA D'ESTIU

TRAVESSADA PALLARS ARAN

BTT
PEDALADA PEL
PIRINEU ORIENTAL

CAMPAMENTS
SOCIAL: VALL DE SOULCEM
INFANTIL:
MAÇANET DE CABRENYS

ÍNDEX

	<i>Plana</i>
La columna d'en Joan	2
Editorial	3
Activitats realitzades	4 i 5
XXIX Festa Literària	6 i 7
Secció Infantil:	
Campament a Maçanet de Cabrenys	8 a 12
Campament Social:	
Vall de Soulcem	13 a 17
XVII Marxa de Primavera	18
BTT:	
Pedalada pel Pirineu Oriental	19 a 21
Servei de Català	22
Secció jove:	
Ruta Pallars-Aran	23 a 31

Foto portada:

Al cim del Bessiberri Nord amb l'Estany de Mar al fons.

EDITA

DRECERA

Colla Excursionista Cassanenca
Carrer dels Dolors, 12
Apartat de Correus 74
17244 CASSÀ DE LA SELVA
Telèfon 46 36 25

OCTUBRE 1995 - Any XVI - 3a Època - Núm. 38

EXEMPLAR GRATUÏT PER ALS SOCIS

IMPRIMEIX

DUCFORM, S.A.
Dipòsit Legal GE-957/83

EXPEDICIÓ

Es diu que cal anar-hi molt ben preparat físicament, encara que alguns escaladors no van voler deixar mai de fumar-se la cigarreta dalt del cim. Com a la vida, a les expedicions d'alta muntanya hi ha qui amb catxassa i sense proposar-s'ho s'aclimata als entorns inhòspits amb facilitat i ren-deix molt més a l'alçada dels escollits que aquells que han anat cultivant una certa rigidesa en el gest, en l'entrenament, en el càlcul i els pulsòmetres. Tanmateix, molts expedicionaris no es poden desprendre mai de la sensació de por i angouxa quan se situen entre els batecs de la muntanya i els embolcalla el silenci en tensió; en canvi, altres han esbandit la por perquè han paït la imatge del seu taüt blanc, del repòs etern entre la calma, el fred i el vent, aquests elements amics fixats en la teranyina dels somnis joves. I com a la quotidiana realitat també: les tempestes de la convivència, les amargors dels infortunis, els capricis de l'atzar són viscuts, segons el tarannà de cadascú, com amenaces sempre o com les sorpreses enjogassades i inevitables de la vida.

Tarannà. Potser pocs o molts desitgem la conquesta del gran cim perquè mai no hem estat brigadistes en cap conflicte del nostre món; uns quants també, fugint de les cares arrasades de la ciutat, volem emmirallar-nos en la placidesa dels somriures llunyans, als altiplans americans o als verds arrossars d'orient. En el fons, diagnostiquen els clínics, hi acudim atrets pels cants que ens assadollen ànsies immadures i vanitats infantils. I posats a buscar explicacions, també ens creiem allò que va dir en Whympet: més o menys que "anem a la muntanya perquè aquesta és allà", que no vol dir res, o molt segons com es miri. El cas és que tots hi volem anar amb la intenció de tornar, humanament més rics i amb una visió de la vida més completa, encara que només d'arribar la nova hipoteca del banc ens truqui a la porta cada mes per recordar-nos que sempre les heroïcitats es paguen.

* * *

Com que ara només sorprèn la primícia de la novetat feta espectacle, va passant l'època daurada i noticable de les expedicions dels alpinistes. Això sí: quan hi ha morts a muntanya tornen les cròniques morboses i sensacionalistes d'altres temps, i la nostra activitat de nou és titllada d'absurda, inútil o grotesca. (Com si la pròpia existència tingués gaires explicacions lògiques!) Però no patiu: com que els practicants dels esports anomenats de risc augmenten, és de preveure que igualment hi haurà un increment proporcional del nombre d'accidentats, i doncs arribarà un dia en què per avorriment també deixarem d'interessar a la crònica de successos i desastres. Com ara els morts a la carretera cada cap de setmana o al setge de la guerra.

I en un món d'indiferències, sempre ens quedarà la diferència de la muntanya. I l'alpinisme i tots els voluntarismes encara podran ser les darreres aventures, possibles sense realitats virtuals ni xarxes telemàtiques. I llavors tampoc no hi haurà "esponsors", és clar. I com en els inicis, fer el cim costarà molt més.

JOAN PINSACH

ACCESSOS, LIMITACIONS i EXCURSIONS

En ple mes d'agost va entrar en vigor la llei que regula l'accés de vehicles motoritzats a les zones rurals amb la consegüent pluja de crítiques provinents dels diversos sectors afectats. Per les mateixes dates participava a la ruta pel Pallars-Aran, programada dins les activitats de l'estiu '95 de "la Colla" i de la qual trobareu un extens diari al final d'aquest butlletí. El primer tram de la ruta tenia el seu origen al poble d'Espot, per anar pel camí senyalitzat per a excursionistes al llac de St. Maurici i saltar pel Portarró d'Espot fins a l'Estany Llong, en ple Parc Nacional d'Aigües Tortes. L'accés al Parc Nacional ja fa un temps que és prohibit al trànsit motoritzat amb vehicles particulars, encara que la gentada que t'hi pots trobar hi ha arribat precisament amb cotxe, amb els taxis que monopolitzen el transport fins al llac, sota l'argumentació de preservar l'indret de l'alteració del medi amb el tràfec rodat. I és clar doncs, la quantitat de gent que hi accedeix no té res a veure amb els pocs muntanyencs que trobarem la resta de dies. Al llarg del recorregut fins a St. Maurici travesses diverses vegades la carretera asfaltada per al servei turístic —per al trànsit dels taxis 4x4— i per tant vam respirar el fum continu del mal funcionament dels seus motors. A St. Maurici, ple de gent perquè es promociona i s'incita a anar-hi, no hi ha cap tipus de servei: ni una paperera, ni un bidó, ni uns sanitaris..., que evitin precisament una degradació ambiental lligada inevitablement a la massificació. (Si es pot fer el servei de taxis, també es podria fer el servei de recollida d'escombraries; sembla ser que el paper de cel.lulosa que sovint amaguem sota una pedra costa moltíssims anys a desfer-se...).

Com sempre quan es massifiquen els espais cal la regulació. En aquest país, la regulació passa per la prohibició i no per la prevenció. És més fàcil i més econòmic, prohibir que controlar i vigilar. Fa menys nosa mental posar una barrera que confiar en l'educació. En un país en què quan se'ns han escapat els recursos industrials se'ns vol fer veure que hem de viure del turisme, el que ens cal és una política d'inversió i educació i no de limitació.

I en tot aquest desordre als excursionistes i alpinistes ens toca dir-hi la nostra. El passat mes de maig, l'Assemblea General de la FEDME (Federación Española de Deportes de Montaña y Escalada) i les Federacions Autònòmiques de Muntanya es veieren obligades a signar l'anomenada "declaración de Cáceres", per expressar la seva preocupació per com es dicten les mesures de protecció de les zones de muntanya exigint la llibertat d'accedir-hi per poder continuar practicant responsablement, com sempre, la nostra activitat esportiva.

I a les entitats ens toca vetllar per la formació i educació dels nostres excursionistes en el respecte a la natura i a la cultura dels indrets que trepitgem, per continuar gaudint del prestigi que hem heretat dels nostres predecessors com a persones respectuoses, educades, tolerants..., en uns moments en què el nombre de practicants augmenta pel gust d'experimentar el risc de l'aventura que pot comportar la pràctica d'algun dels nostres esports. I en aquest propòsit ens movem: ens empeny la necessitat d'educar ciutadans lliures que lliurement accedeixin al medi natural amb l'única i natural prohibició que s'imposin a si mateixos; això hauria de ser suficient.

Ara, quan tot just hem acabat la intensa temporada de l'estiu, excursionista per excel·lència, amb l'organització de nombroses activitats muntanyenques, ens adonem de la gran quantitat de persones que han viscut a prop d'aquesta natura que tan sovint se'ns queixa i que ens avisa abans que les repercussions siguin del tot nefastes. La gran participació a totes les activitats que organitzem ens fa pensar que l'hora de la conscienciació, de la voluntària autoeducació pel respecte al medi ha arribat. Com també s'albira el projecte de la primera expedició cassanenca a l'Himàlaia per part de diversos socis de l'entitat. Alhora, les ja tradicionals activitats de "la Colla", les freqüents sortides de la secció jove i la primera programació d'activitats infantils al llarg del curs que consoliden el relleu en el grup de monitors, ens fa pensar que no manquen estímuls i que el que cal és gaudir i fer gaudir els qui ens acompanyen en totes aquestes vivències. Aprofitem aquest moment perquè la roda no es pari.

DOLORS RUBIROLA i SITJAS

ACTIVITATS REALITZADES DEL

FESTA DE ST. VICENÇ

Diumenge 22 de gener de 1995. Novetats d'enguany: Enlairament de globus aerostàtics, demostració de tir amb arc, cafè-concert i balls populars a càrrec del grup Solistes de la Costa.

ESQUÍ ALPÍ

S'han fet sortides per anar a esquiar. Dues han estat de cap de setmana a Andorra a les estacions d'esquí de Porté i Soldeu.

CONFERÈNCIES - AUDIOVISUALS

10 de març. "Entre somnis i malsons". Escalada per la nova ruta de la cara W de l'ASGARD a l'illa de Baffin (Canadà), a càrrec de l'alpinista gironí Jordi Tosas.

24 de març. "Cassà a l'Aconcàgua", a càrrec dels cassanencs Joan Duch i Manel Casanova.

28 d'abril. "Chott el Djerid". A través del Gran Sud Tunisià, a càrrec del Dt. Joaquim Montoriol.

B.T.T.

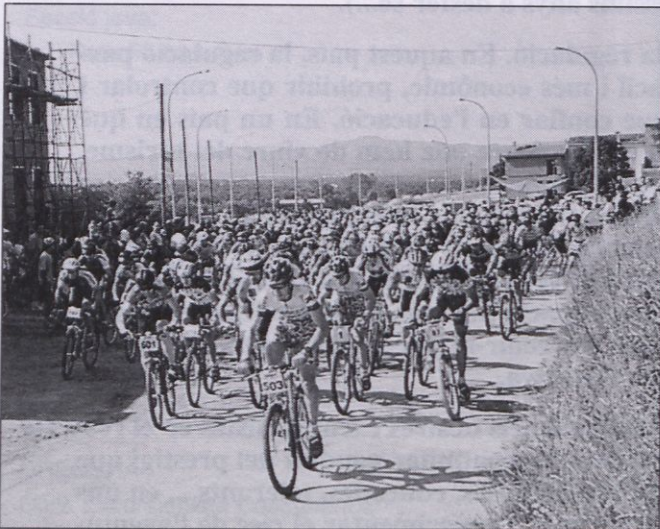
22 de gener. Sortida de la Festa de St. Vicenç. 25 participants.

29 de gener. Sortida per la Vall del Llèmena. 4 participants.

25 de juny. IIa Cursa BTT. Trofeu Caixa Girona. 360 participants.

XVII MARXA DE PRIMAVERA

Diumenge 14 de maig. 240 participants. Itinerari: Cassà, Matamala, les Conteses, Creu Gallega, Font de l'Arboç, les Dues Rieres, Can Vilallonga, Can Cassà, Passeig de Vilaret.

El ganxó Eduard Ayats encapçala el grup en el moment de la sortida, darrera seu hi ha Miquel Campasol (dorsal 1) guanyador Sènior.

Eduard Cabarrocas va ser el 1r local. La pubilla ens va acompanyar tota l'estona.

DUCFORM, S.A.

FORMULARIS EN PAPER CONTINU PER A ORDINADORS

Polígon Industrial - Carrer Pla de l'Estany, s/n. - Tel. 46 30 50* - Fax 46 31 14 - CASSÀ DE LA SELVA

GENER AL SETEMBRE DE 1995

XXIX FESTA LITERÀRIA

Dissabte 29 d'abril al Casal Familiar. Presentació de l'espectacle de música i dansa sobre llegendes i contes dels Països Catalans: "Un mossec de pa i nous i d'altres històries", a càrrec dels grups gironins Alcom i Tracanet.

Lectura dels veredictes i entrega de: XXVI premis infantils Manuel Tolosà i Surroca, VIII premi Cercamón, i V premi Joan Xirgo.

SECCIÓ INFANTIL

Setmana Santa. Del 10 al 13 d'abril. COLÒNIES AL MAS BATLLORI de Cornellà de Terri. 26 nens i nenes de 8 a 13 anys.

6 i 7 de maig. ACAMPADA a Can Geronès dels Metges. 18 participants.

Del 26 al 29 de juny. ACAMPADA al PRAT DE ROMANYÀ. 28 participants.

Del 29 de juliol al 6 d'agost. CAMPAMENT INFANTIL al Molí de l'Olivet i Maçanet de Cabrenys. 24 nens i nenes de 8 a 12 anys.

SECCIÓ JOVE

18 de febrer. Excursió a Montserrat. 6 participants.

8 i 9 de juliol. Excursió al Cercle de Baiau. 9 participants.

Del 8 al 13 d'agost. RUTA PEL PIRINEU LLEIDATÀ: Aigües Tortes - Vall d'Aran. 17 participants.

CAMPAMENT SOCIAL

Del 15 al 20 d'agost. VALL DE SOULCEM. (Ariège. Pirineu Francès). 35 participants.

ASSEMBLEA ORDINÀRIA DE SOCIS

2 d'octubre. La nova junta que va sortir constituïda de l'Assemblea és:

Presidenta: Dolors Rubirola i Sitjas

Vice-president: Marc Vallès i Renom

Secretari: Carles Malagrida i Barris

Tresorera: M. Àngels Fontàs i Espinet.

Vocals: Mònica Plana i Culubret, Eloi Madrià i Roura, Joaquim Carreras i Barnés, Montse Carreras i Barnés, Xavier Erena i Cabarrocas, Pilar Fontàs i Espinet, Josep M. Bosch i València, Roser Malagrida i Llonch, Xavier Domingo i Roura, Jaume Abel i Planagumà, Obdúlia Gutiérrez i Jaramillo.

Les quotes de socis aprovades a l'Assemblea per a l'any 1996 seran:

Adults (+de 18 anys): 2.300 ptes.

Juvenils (de 14 a 17 anys): 1.800 ptes.

Infantils (fins a 13 anys): 1.300 ptes.

Els components de l'excursió al Circ de Baiau dalt el cim de la Rosa Entravessada (2.961 m).

Mobles

Decoració

NOU AMBIENT

C. Marina, 117 - Telèfon 46 17 36

17244 CASSÀ DE LA SELVA

Preparant el Casal per a la Festa.

Un moment de l'actuació del grup Alcom i Tracanet.

ORGANITZACIÓ COMPLEXA

Quan la tarda del 29 d'abril, al Casal, el Grup ALCOM i TRACANET encetà la seva original actuació, rematàvem el llarg i sovint desconegut procés que comporten els premis literaris de la Colla. Difusió de les bases de participació, adreces, preparació de sobres que faran via cap a centres d'ensenyament d'arreu de Catalunya. Confirmació del jurat. Tot això té lloc a tardor avançada. Un cop passades les festes de Nadal anem pels premis infantils que, si bé no comporten tant d'enrenou, Déu n'hi do. Recepció i classificació dels treballs i distribució als membres dels respectius jurats, que són els que fan la tasca més feixuga de totes. Preparació de la festa en si i un cop lligats o gairebé tots els caps és l'hora dels veredictes. Reunió de jurats, deliberacions, votacions i a l'últim, els premis tenen guanyadors. Comunicació als interessats. Pel mig hi ha hagut una altra feina: cercar l'ajuda d'entitats i estaments oficials que, en honor a la veritat, hem de dir que no ens manca.

I la festa en si. Amb el teló de fons, obra d'en CARLES TORRENT i un Casal ple d'assistents, transcorregué la vint-i-novena edició dels premis literaris de la Colla. S'atorgaren els infantils "Manuel Tolosa i Surroca", "Cercamón", que aquesta vegada anà a parar a Canet de Mar, i es feu públic el veredictes del "Joan Xirgo", havent de lamentar la desaparició del "Pompeu Pascual i Carbó", no convocat, qui sap si definitivament.

Una tasca llarga per als que fem possible aquesta manifestació cultural cassanenca, tasca que fem amb molt de gust (si no no la fariem, és clar) cosa amb la qual no pretenem penjar-nos cap medalla. Sortosament el país n'és ple de gent que treballa en activitats similars pel gust de fer allò que se'n sol dir fer país. Ja hem dit que sense l'ajut dels estaments oficials i d'entitats privades, no fóra de cap manera possible mantenir els premis literaris, però d'aquí que hi hagi qui pretengui emportar-se'n el protagonisme hi ha un abisme. Al llarg dels anys hi ha treballat un munt de gent en això i el mèrit no pertany a ningú en particular: només a la Colla com a entitat i prou. Per això ens han sabut greu determinades manifestacions que atribueixen la iniciativa a un altre, fetes per qui sap perfectíssimament que no és així. Seria com si, posem per cas, la Colla pretengués atribuir-se l'èxit de la conquesta de l'Aconcagua feta per dos muntanyencs cassanencs pel sol fet que són membres de l'entitat. Res d'això: els de la Colla ens sentim orgullosos pel fet i prou: el mèrit és tot dels nostres dos companys i de ningú més. Ningú ha de pretendre penjar-se medalles que no li pertocuen i la dels premis literaris de Cassà pertany a la Colla.

Que ja pensem en la de l'any que ve? I tant! Serà la trentena i cal donar al fet el relleu que mereix.

C.M.

LA SELVA®

JOAQUIM ALBERTÍ, S.A.

El guanyador Jordi Ortega de Canet de Mar rebent el premi Cercamón en presència dels guardonats amb els accèssits.

Els guanyadors dels premis infantils Manuel Tolosà escoltat el conte d'en Robert Camós i Vidal.

GUANYADORS XXIX FESTA LITERÀRIA

XXVI premis Manuel Tolosà i Surroca atorgats per "la Caixa" i "la Colla" als següents participants:

Premi Viola (8 a 10 anys): "El Blauet i el Senyor Esquirol" de Robert Camós i Vidal.

1r accèssit: "En Quicky i l'ocell investigador" d'Anna Ros i Anguila.

2n accèssit: "El viatge d'un paper bonic" de Marta Carreras i Rabasseda.

Premi Clavell (11 i 12 anys): "Què puc ser avui?" de Jennifer Gil i Serran.

1r accèssit: "En Nico" de Xavier Bayó i Lladó.

2n accèssit: "Un viatger per ajudar" de Cristina Jiménez i Carbó.

Premi Rosa (13 i 14 anys): "Estel Fugaç" de Joan Casabó i Fuguet.

1r accèssit: "La meva amiga Marta" de Cristina Grau i Besalú.

2n accèssit: "Els principis del "Recicla't"" de Jordi Duch i Torrent.

VIII premi Cercamón atorgat per l'Ajuntament de Cassà de la Selva a Jordi Ortega i Carandel, de Canet de Mar, amb el treball titulat "Impressions a les vuit-i-cinc en punt".

Accèssits atorgats per "la Colla" a Anna Cerdà i Callís d'Arbúcies i a Roger Simeon i Freixes de Tordera.

Selecció feta d'entre les 52 obres presentades d'arreu de Catalunya.

V premi Joan Xirgo atorgat pels Consells Comarcals del Gironès i Baix Empordà i els Amics de les Gavarres i d'Ardenya, al projecte presentat per Gemma Agell, Neus Agustí, Alba Guirado, Montse Sais i Ester Terrades amb el títol "Poblament piscícola del riu Daró: determinació, avaluació i estat de les poblacions".

FRANCISCO OLLER, S.A.

Carrer Clot, 13 - Telèfon 46 03 50

CASSÀ DE LA SELVA

El grup dels grans a la Font de les Salines.

Maçanet de Cabrenys

DIARI DEL CAMPAMENT D'ESTIU

Dissabte, 29 de juliol

Els monitors vàrem arribar al passeig de Vilaret a l'hora que ja havíem quedat prèviament amb els nens, i al mateix moment arribava l'autocar que ens portaria fins a Maçanet de Cabrenys.

Vàrem arribar cap a les 12 del migdia, i tot seguit els nens començaren a muntar les tendes ajudats per uns quants monitors.

Quan varen acabar, tots tenien molta calor i moltes ganes de banyar-nos a la gorga i per tant, abans de dinar i per agafar gana, ens vàrem prendre un bon bany. Al cap d'una estona vàrem començar a dinar, però algunes coses que estaven previstes per fer abans de dinar, les vàrem ajornar per a la tarda.

Un cop acabat el dinar, i després de recollir el menjador i deixar-lo ben net, vàrem fer els jocs de coneixença. A la tarda estava previst fer el cançoner que consistia a pintar uns fulls i després enganxar-los en una cartolina que servi-

ria per fer de cobertes del cançoner. Era molt divertit perquè s'omplia un cubell d'aigua i s'hi posava una pintura preparada per fer això i hi podies posar els colors que volies i llavors es posava el paper a sobre de l'aigua i quedava tota la pintura enganxada i tot seguit es deixava assecar.

Després del taller del cançoner varen estar una estona jugant i preparant-se per sopar.

Alguns es posaven bé les motxilles dins la seva tenda d'altres jugaven amb la pilota i alguns, com sempre i ja des del primer dia, estaven a la cuina "molestant" els monitors que estaven cuinant en aquell moment.

Tot seguit vàrem sopar i, després de sopar, vàrem anar tots a Maçanet de Cabrenys perquè deien que hi havia una festa d'escuma, però aquesta era massa tard i no podia ser, però hi havia un grup de música i ens vàrem quedar a ballar una estona. Malgrat tot, el cansament era present a les cares d'alguns nens i no vàrem trigar gaire a marxar cap al campament.

Diumenge, 30 de juliol

A les vuit del matí, ens han vingut a despertar els monitors. Els del grup 1 han fet l'esmorzar i hem esmorzat: pa amb melmelada o nocilla i per beure, llet. Seguidament, ens hem rentat la cara (excepte en Pau Ayats, que és un mandrós) i hem anat a endreçar les tendes perquè les teníem desordenades i els monitors passaven revisió.

Els monitors ens han preparat un joc: els Escoltes. El joc consistia a trobar un tresor, per aconseguir-lo havies de buscar pistes i a cada pista hi havia una prova i un tros de mapa. Quan hem ajuntat els trossos de mapa, hem trobat el tresor que deia que aquesta nit faríem una vetllada.

Com que havíem suat molt, ens hem anat a banyar a la gorga. A la gorga han passat moltes coses: en Sergi Noell ha perdut les ulleres, però, per sort, en Marc Martínez les ha trobat; han empès en Gerard i ha caigut de culs a l'aigua, XOOO!!!.

Hem dinat amanida d'arròs, pollastre amb samfaina i pera. Després, cada grup ha fet la seva feina.

A la tarda, hem pintat uns cotxes de fusta per al ral.li que farem. Com que ens havíem "enguarrat" com uns porcs, ens hem anat a dutxar.

Finalment, ens hem separat per grups i hem preparat la vetllada.

LAIA ISERN	PAU AYATS
JOANA CAMARILLES	GERARD FREIXAS
ALBERT BAULIDA	IVAN HURTADO

Dilluns, 31 de juliol

Diari escrit el dia 1 d'agost.

Ahir, vam aixecar-nos i vam esmorzar, Tot seguit, ens vam repartir en grups per fer la fira. Hi havia parades de tir, maquillatge, pesca, tirar a l'anella, creps... i el tir amb boles en què s'havia d'encertar els dos Marcs.

Vam anar a la gorga i vàrem baixar per la tirolina.

A la tarda, va ploure molt i vam suspendre el ral.li. Com que no podíem sortir, vam jugar al Trivial.

A la nit, després de sopar, vam fer vetllada.

P.D: Com que era l'aniversari de l'Alba, a l'hora de berenar vam fer-li una corona i un collaret i, després de bufar

Entre pintades, "enguarrades" i pistes americanes la dutxa va sovintejar, però no deixa de ser un motiu més de gresca.

les vuit espelmes, vam menjar galetes i un gelat molt bo de nata i xocolata. L'Alba ens va repartir unes lllaminadures que havia portat i ens les vam menjar de seguida.

PAU BASART	SANDRA GELABERT
MARC MARTÍNEZ	ALBA ANGLADA
ERIC CASELLAS	ANNA ROS

Dimarts, 1 d'agost

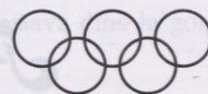
Avui al matí, per esmorzar, hem menjat xocolata desfeta amb secalls. Després de rentar les tasses, ens hem reunit per acabar d'explicar en què consistia el ral.li. Ens hem dividit en sis grups: Moc Verd, Fantastic Car, Els Bojos, Sflhy, Road Rash i Colla Mòbil. Cadascú ha agafat el seu cotxe i hem hagut de fer sis trams: tres pel riu i tres pel terra. Ens ha agradat molt, però, ens hem cansat força i després ens hem anat a banyar a la gorga. Hem tornat a baixar per la tirolina. Com que ja ens havíem banyat molta estona i teníem gana, hem anat cap a dinar.

La Pilar ens ha preparat una ensalada russa molt bona, salsitxes i, de postres, hem menjat préssec i pera.

Armeria

ARMERIA - ESPORTS

CASSÀ

Carrer Mel, 11 - Apart. Correus núm. 29
Tel. botiga: 46 11 43 - Tel. part.: 46 02 58

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

*De gresca,
xerinola
i rialles
no en va faltar
cap dia,
entre els
monitors
i els nanos.*

Quan hem estat ben tips, hem anat a ordenar les tendes i quan hem sortit, ha començat a ploure.

Ens hem hagut de quedar sota el menjador i ara estem esperant que pari de ploure. Alguns estan jugant al Trivial, altres estan cantant i nosaltres, que som el grup 2 estem escrivint el diari.

**JORDI RABASSEDES
AIDA FALGUERAS
ISAAC LLINÀS**

**MAR HERNÁNDEZ
MARTA FREIXAS
JORDI SAYOLS**

Dimecres, 2 d'agost

Avui hem anat d'excursió a St. Pere dels Vilars i a les Salines, per això ens hem aixecat aviat.

Els grans que hem anat a les Salines hem hagut de caminar tres hores i mitja. A la pujada tot anava bé, però en Marc s'ha fet mal i en Marc, el monitor, l'ha portat a l'esquena fins arribar a dalt.

Mentre pujàvem hem trobat vaques. Quan hem arribat, hem trobat una font d'aigua molt freda. A la una, ja estàvem dinant —el menjar, per cert, era molt bo— ens hem quedat a jugar una estona i després hem baixat.

Quan estàvem a punt d'arribar, la Sandra s'ha fet mal i hem hagut de demanar ajuda a una casa i l'han portat al dispensari del poble. La resta hem anat al campament.

Els petits hem anat a una església, hem vist cabres, un gall, granotes. Com que no teníem gana, hem donat el menjar als cavalls. Com que hem arribat més aviat al campament, hem fet un taller d'arròs: havíem d'enganxar l'arròs al dibuix per després pintar-lo. Més tard, hem vist quatre noies al riu en pilotes i en Josep les estava mirant.

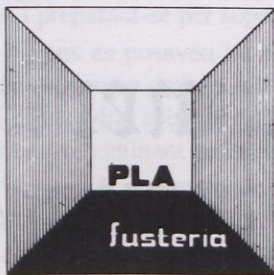
Ja tots al campament, després de sopar, hem fet un joc de nit que es deia la corda.

**MARIA JOSEP PEREDA
SERGI NOELL
JOSEP**

Art Floral

C/. Molí, 44 - Tel. 46 18 83
17244 CASSÀ DE LA SELVA

Progrés, 5 - Tel. 46 09 14
17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

De taller en taller i de disfressa en disfressa, aquest campament era un bon carnaval.

Dijous, 3 d'agost

Avui, després d'esmorzar, hem anat al poble de Maçanet de Cabrenys i hem fet un joc. Consistia a conquerir els carrers i les places del poble. Ha estat una mica embolicat, però ens hem divertit.

A la una hem tornat al campament i com que teníem molta calor ens hem anat a banyar a la gorga i ens hem trobat amb els del campament del costat. Hem investigat que eren de Figueres i que només s'hi quedaven dos dies.

Hem dinat cap a les tres i hem menjat amanida i fideus a la cassola i, de postres, macedònia.

Quan hem acabat de dinar, ens han deixat fer la migdiada, tot i que ningú l'ha fet.

Alguns hem anat al riu i hem construït una mini gorga que, com que l'ha inaugurat l'Ester Poaté, s'ha anomenat la gorga Poaté.

Després d'estar llarga estona al riu, els monitors ens han cridat i ens han mullat amb la mànega.

Quan estàvem a punt de berenar, han vingut del riu els de l'altre campament i en Marc Martínez ha anat a parlar amb un monitor que es deia Jordi.

Un cop hem acabat, hem fet el taller de la serp, que no hem pogut acabar, i que acabarem demà.

A mitja tarda, han arribat la Marta i en Jandro i ens han ajudat a preparar el sopar. Per sopar, hem menjat patata i verdura, peix i iogurt. Com que estàvem molt cansats, havent sopat, hem cantat una mica i hem anat a dormir.

**GERARD FREIXAS
IVAN HURTADO
PAU AYATS**

**LAIA ISERN
ALBERT BAULIDA
JOANA CAMARILLES**

Divendres, 4 d'agost

Avui hem fet el dia al revés. Ens hem aixecat a dos quarts de sis del matí, hem fet dos trams de ral.li de nit i després hem sopat: hem menjat patata amb pela, ou ferrat i, de postres, préssec. Després de sopar, alguns hem acabat la serp i els altres hem cantat. Després hem fet un taller de pastisseria que seria l'esmorzar: consistia en galetes banyades amb xocolata i llet fent una torre, després les hem embolicat amb paper de plata i les hem posat a la nevera.

Ens hem anat a banyar a la gorga i hem fer un concurs de salt. Després hem tirat les monitores a l'aigua.

Cap a les quatre hem anat a dinar i tots teníem molta gana.

Després, hem caminat fins al punt d'entrada de la pista americana: hem baixat pel tobogan, ens hem arrossegat per terra, ens han tirat oli i farina... Després, per netejar-nos, ens hem banyat al riu i hem arribat a la gorga.

Hem fet un joc de buscar unes pilotes i així poder trobar un tresor que tenia lllaminadures a dins.

Després d'assecar-nos (el tresor estava dins la gorga), hem esmorzat i hem anat a dormir.

**SANDRA GELABERT
ANNA ROS
ALBA ANGLADA**

**PAU BASART
ERIC CASELLAS
MARC MARTÍNEZ**

Dissabte, 5 d'agost

Avui al matí, després d'esmorzar, hem fet un joc que es deia "El joc de les pel.lícules". Es tractava d'anar pel campament buscant papers on hi havia una prova per anar a fer

davant dels monitors. La prova consistia a representar una pel·lícula amb mímica (només fent gestos i sense dir res). Si els "monis" l'encertaven, tiràvem un dau i avançàvem per les caselles d'un tauler i, llavors havíem d'anar a buscar el pròxim paper que tenia el mateix número de la casella. Com és lògic, guanyava l'equip que acabava abans tot el recorregut de les caselles.

Quan hem acabat estàvem molt cansats i hem anat a dinar.

Després de dinar, hi ha hagut un sorteig entre els nois i noies, "monis" inclosos, per formar les parelles per al ball de la Nit de Gala. Una vegada acabat el sorteig, hem començat a preparar els vestits per a la Gran Nit. Hi hem estat tota la tarda.

Al vespre, no hem sopat, però quan hem començat la Nit de Gala ens hem menjat un pica-pica on hi havia de tot i era molt bo. Després del pica-pica, ha començat el ball i tothom ha hagut de ballar amb la seva parella. També hem fet el ball de l'escombra: primer, amb nois i després, amb noies.

Hem quedat tan cansats que quan els "monis" ens han dit per anar a dormir no ens hi hem pensat dues vegades.

Avui ens ho hem passat tots molt bé.

P.D. La Roser no s'ho ha passat tan bé, perquè durant tot el dia la Joana li ha anat al darrera dient-li: Roser!!! Roser!!! Roser!!!

MARC PAU

Diumenge, 6 d'agost

Ens vam llevar, com de costum, entre les vuit i les nou del matí, i de moment semblava que el temps ens havia

d'acompanyar: cap problema! Tots nosaltres sabíem que aquell diumenge seria dur, ja que era el dia de recollir tot el campament.

Primer de tot, però, vam fer un bon esmorzar per tal de no perdre les forces, i tot seguit ens férem les motxilles, netejàrem les tendes i les vam plegar. Mentrestant alguns pares començaven a treure el cap per allà, però, hi havia feina i tothom havia de treballar. Tendes amunt, tendes avall, motxilles arraconades, era l'espectacle que es podia veure en aquells moments.

Cap al migdia, un cop tots els pares van aparèixer, mentre els monitors acabàvem d'endreçar les coses i fèiem el dinar, els nens i els pares van anar a visitar la gorga. Ja el dia s'estava espatllant una mica i fins les mosques estaven més emprenyadores que mai (que Déu n'hi do). Després del dinar suculent i d'alguns intents perquè els pares s'acabessin uns talls de meló, la cosa es va posar lletja i va començar a ploure una mica: era l'indici que allò no acabaria bé. A causa d'això es van haver de repartir les medalles a sota el tendal, on estàvem ficats com si fóssim sardines en remull.

No va tardar gaire a caure un bon xàfec que ens va dificultar la recollida de les coses que quedaven. Un cop la furgoneta va estar del tot plena (perquè no hi cabia res més), tothom mica en mica va anar marxant fins que ens vam quedar els monitors, que vam anar a fer l'últim bany dels campaments a sota la pluja. Però quina va ser la sorpresa: quan vam tornar, el camí era fang i només fang; no us podeu imaginar com va quedar després d'uns quants intents de fer pujar la furgoneta per aquell maleït camí.

Bé, i això és tot, només em falta dir una cosa: UPALI.

MARC VALLÈS

Calendari infantil

7 octubre: Xocolata i passada de diapositives i fotos d'activitats infantils realitzades aquest any.

14 octubre: Excursió a Monells. Veurem les diferents construccions medievals situades per la zona del poble de Monells.

4 i 5 novembre: Excursió al Taga (Ribes de Freser). Viatge en tren i estada en un alberg.

2 desembre: Excursió a Girona. Visita a la part antiga i a la muralla de Girona.

13 gener: Excursió a la neu. Lloc a concretar.

Febrer: Dia i lloc a concretar.

2 de març: Excursió al Zoo de Barcelona i al parc de la Ciutadella.

Tota la troupe als llacs de Bassiès.

Gaudir i desconnectar

AQUEST ANY A LA VALL DE SOULCEM

No fa encara vint-i-quatre hores que hem tornat del campament social de la Colla i em dispo a complir amb l'obligació contreta l'últim dia de campament d'escriure algunes impressions sobre el campament.

El 15 d'agost, després de carregar els cotxes amb totes les vitualles que necessitem per al campament, vàrem enfiar la carretera cap al Pirineu per iniciar el campament social de la Colla d'enguany, la destinació era la vall de Soulcem a l'Ariège, concretament, passat l'estany que dona nom a la vall, on vàrem arribar després d'unes sis hores de viatge. Vàrem quedar pràcticament instal·lats abans de dinar, i la primera cosa que es va constatar va ser que enguany hi havia aigua, bé que l'any anterior era escàs, i que en un campament d'aquestes característiques s'agraeix especialment.

El primer dia estàvem acampats 19 de grans i 16 de petits, i l'últim, 21 de grans i 17 de petits. Els dies varen passar volant, entre excursions a la muntanya –des de la Pica d'Estats per als més valents, fins a diferents estanys per als més petits (val a dir que aquests petits muntanyencs, enguany han fet un molt bon paper en les caminades)– i altres recorreguts més turístics com les mines de talc de Luzenac o les coves amb pintures prehistòriques de Niaux, menjars, banys i les sobretauls del vespre on es parla una mica de tot i on aquest any, especialment, hem cantat, i ens han sorprès alguns dels companys amb ritmes i melodies que la majoria de nosaltres ja no recordàvem.

Permeteu-me, però, que doni una visió del campament des dels ulls del petit de casa, que en definitiva és qui, des que quan tenia dos anys el vàrem portar al de Sallent de Gallego, ha decidit que no ens en perdem cap més, i identifica les vacances sense cap dubte amb el campament, quan li preguntes què és allò que li ha agradat més del campament diu que tot, fins i tot l'arròs bullit i les mongetes verdes que a casa costen tant de menjar, no sap si triar les nits a la tenda, els jocs al prat, els banys al riu, les cançons al capvespre, les excursions o les petites baralles amb els companys; allà tot està bé i ell sense cap mena de dubte faria que el campament durés més dies, per tant, com deïem en el petit

ASSESSORS ASSOCIATS, SCCL.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

Regentada per:

Joaquim Miralles i Pi
Diplomat en Ciències
Empresarials

Josep Planchart i Muntada
Graduat Social

Francesc Raurich i Casadellà
Diplomat en Dret Tributari

Miquel Sánchez i Dalmau
Assessor laboral

C/. Ample, 47 - Tel. 46 36 28 - Fax 46 38 29
17244 CASSÀ DE LA SELVA

15 ANYS DE CAMPAMENTS SOCIALS

ANY	LLOC	N. COMP.	ASCENSIONS i EXCURSIONS
1981	PLA LOSERON - VALL D'ARAN	11	PIC MONTARDO D'ARAN - (2.830 m) Circ de Colomers - Aiguamotx Pica Solana - (2.480 m)
1982	VALL d'ESTÓS - BENASQUE	8	PIC POSETS - (3.375 m) PIC PERDIGUERO - (3.170 m) Llacs Baticielles i Escarpinosa Escalada: Agulla de Perramó Aigualluts i Coll de Toro - (2.287 m)
1983	PLA BOET - VALLFERRERA - PALLARS SOBIRÀ	9	PIC MONTEIXO - (2.905 m) i NORÍS - (2.834 m) PICA d'ESTATS - (3.143 m) CIRC BAIÀU. PIC MEDACORBA - (2.907 m)
1984	PLA de TABERNÉS - Pirineu Central	14	PIC POSETS - (3.375 m) PIC BATXIMALA - (3.177 m) Cotiella
1985	LLOSÀS - VALLIBIERNA	7	PIC ANETO - (3.404 m) PICS VALLIBIERNA - (3.062 i 3.070 m)
1986	PLA de TABERNÉS - Pirineu Central	15	PIC BATOUA O CULFREDA - (3.034 m) PIC ERISTE - (3.025 m) PIC BATXIMALA - (3.177 m)
1987	GAVARNIE - Pirineu Francès	14	PIC TAILLON - (3.146 m) Cova Gelada de Casteret PICS ASTAZÚ - (3.024 m i 3.080 m) Circ de Gavarnie Escalada: Pic de Sarradets
1988	NÉOUVIELLE - LLAC OREDON - Pirineu Francès	14	PIC NÉOUVIELLE - (3.091 m) i PIC RAMOUN - (3.011 m) PIC LONG (3.192 m) TURON de NÉOUVIELLE - (3.035 m) Escalada: Cara Nord Pic Long
1989	PICOS de EUROPA	12	FUENTE DE - GARGANTA DEL CARES GARGANTA DEL CARES
1990	COLL D'ORDINO - ANDORRA	18	PIC de CASAMANYA - (2.780 m) PIC de COMAPEDROSA - (2.946 m) CIRC de TRISTAINA
1991	PARATGE de TORNADIZAS SALLENT de GALLEGO	35	PIC BALAITOUS - (3.151 m) MIDI D'OSSAU - (2.885 m) Escalada: Cresta de Diables Llac d'Artoustre
1992	TAVASCAN - PALLARS SOBIRÀ	22	PICA D'ESTATS - (3.143 m) PIC MONT-ROIG - (2.848 m) Llac de Certescans - (2.240 m) Pla de Nègua - (2.262 m)
1993	GRANGES D'ASTAU VALL D'Ôo Pirineu Francès	43	PIC SEIL de la BAQUE - (3.035 m) PIC SPIJOULES - (3.065 m) PIC de la MINA - (2.708 m) i el SALVAGUARDA - (2.783 m) Escalada: Gran Diedre d'Spijoules Llac d'Ôo i Hospice de France
1994	TATXERA - VALLE de ANSÓ Pirineu Navarro -Aragonès	39	MESA de los TRES REYES - (2.444 m) PIC D'ANIE - (2.504 m) Vall de l'Aragón Subordán fins a Aguas Tuertas Escalada: Petit Billare
1995	VALL de SOULCEM Ariège - Pirineu Francès	35	PICA D'ESTATS - (3.143 m) per Riufred PIC DE CATAPERDÍS - (2.801 m) pel port de Rat ESTANY de MEDACORBA - (2.100 m) ESTANYS de BASSIÉS - (1.600 m) Mines de Talc de Luzenac Cova prehistòrica de Niaux.

Vetllada infantil i... roba estesa.

escrit que vàrem fer després d'aquell, per a nosaltres, primer campament, de Sallent de Gallego, l'any que bé hi tornarem, i així ell podrà tornar a gaudir, com enguany, de la companyia permanent dels més petits, i nosaltres de la de tots plegats i desconnectarem per uns dies de les preocupacions del dia a dia.

I per seguir la tradició acabaré aquestes notes com aquelles que vaig escriure després del campament de Sallent, ¿quan vàrem tornar a la realitat?, enguany, vàrem tornar a la crua realitat, poc després de Ripoll qual al punt de les quatre de la tarda del diumenge 20 vàrem decidir posar en funcionament la ràdio, i l'informatiu de Catalunya Ràdio ens va informar que, dissortadament, continua la greu situació a Bòsnia sense que la comunitat internacional trobi o vulgui trobar la manera d'aturar el genocidi. Constatem, per tant, que ja tornem ser a la vida de cada dia, que mentre hem estat a la muntanya no s'ha pas arreglat el món, i que tenim un any més per endavant, abans de tornar-nos a perdre sis dies a la muntanya, Per mirar de solucionar alguna cosa, ja ens hi hem tornat a posar.

Cassà de la Selva, 21 d'agost de 1995

LEONOR BERTRAN

EL MEU PRIMER SOCIAL

El campament social 95 de la Colla Excursionista ha sigut la primera activitat que he fet com a component de "La Colla".

Abans de la sortida era conscient que hi havia gent que tindria una capacitat d'esforç molt més elevada que la meua i això, en certa manera, em preocupava una mica.

In situ, tot dubte va ser dissipat ja que vaig veure que es feien diferents activitats que agrupaven la gent segons el que podia donar de si, físicament parlant.

Si us haig de ser sincera, us puc dir que em va agradar la manera silenciosa com s'organitzava la gent per portar a terme feines tan quotidianes i repetitives com preparar el di-

Tot pujant als estanys de Bassiés vam trobar una font en un racó del camí, on ens reférem de la intensa calor d'aquell dia.

nar, dinar i rentar plats; preparar el sopar, sopar i recollir.

A la nit, després de la infusió, tots cantàvem a remolc de quatre barítors i una guitarra ben puntejada.

Tot plegat m'ha fet perdre el món de vista, sentir una certa nostàlgia i un recolliment de tardor.

Només d'arribar em vaig adonar que no només era un retorn a casa, sinó a la civilització. Em va costar dos dies tornar a ser part d'aquest engranatge que ens obliga a pensar i actuar.

Ara, des de casa, sento que han sigut uns dies molt agradables.

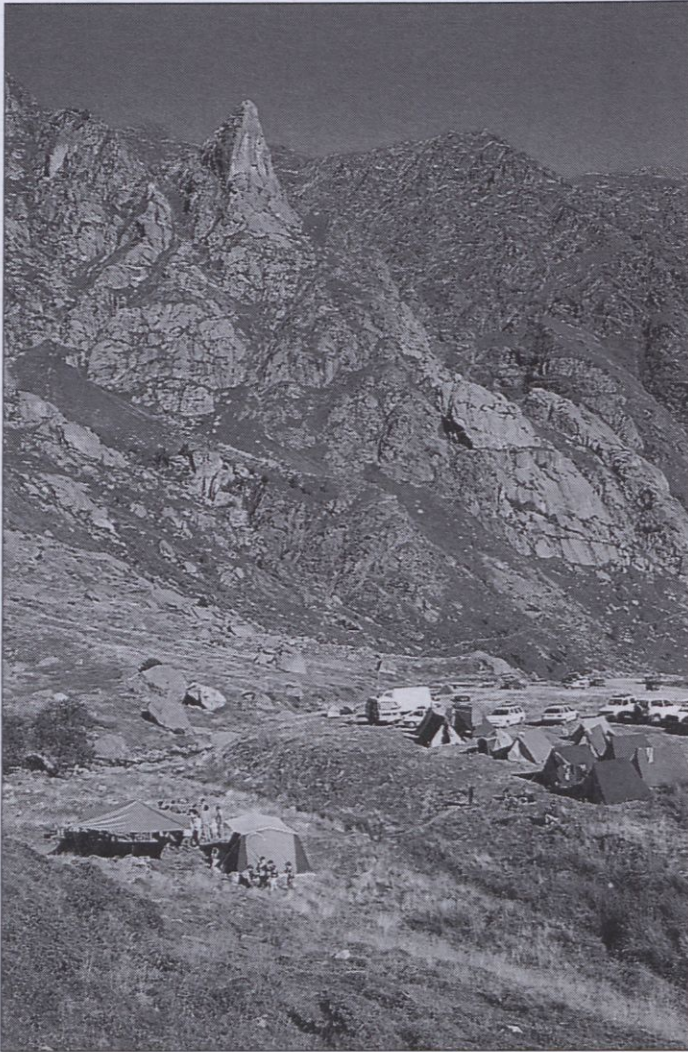
S'han fet diverses activitats: des de pujar a la Pica d'Estats (3.143), anar a veure l'Estany de Bassiés, visitar les mines de talc de Luzennac, pujar el pic de Cataperdís (2.805), fins endinsar-nos a la foscor de les grutes de Niaux.

Fent un balanç, només puc treure'n conclusions positives. Personalment he viscut una desconnexió molt forta, tant, que fins i tot l'home del temps no em semblava el mateix, i el temps tampoc.

23 d'agost de 1995

CARME VERT

DRECERA

El campament va quedar instal·lat a prop de la presa de Soulcem i sota l'agulla de la Madelon.

EL MEU PRIMER 3.000

El dimarts quan acabàvem de muntar les tendes, en Joaquim, el meu oncle, em va dir que l'endemà aniríem a passejar una mica.

El dimecres, a quarts de set del matí, en Joaquim em va despertar per anar a fer la caminada. Jo no entenia per què m'havia d'aixecar tan aviat per anar a passejar; en Quim em va dir que aniríem a la Pica d'Estats. Em vaig despertar de cop! La Pica és la muntanya més alta de Catalunya, i a l'escola ja n'havíem parlat...

Vàrem esmorzar i ens posàrem a caminar de bon matí. Anàvem en Quim Bosch i en Quim Carreras, en Carles Codolà (un altre parent) i en Carles Nadal (als de la Colla els agraden els noms "reps"), en Joan Pinsach, l'Eloi Madrià, en Josep M. Viallonga "Pitxi", en Josep M. Bosch i el seu fill Aniol, i jo, l'Aniol, per allò de completar la tanda de noms "reps".

Vam començar per la vora de l'embassament de Soulcem, i girant a l'esquerra vàrem iniciar la pujada per la vall de Riufred. Al cap d'una estoneta vàrem aturar-nos perquè en Josep M. i l'Aniol Bosch volien menjar una mica. Nosaltres vam

Caminant per la vall glacial abans d'enfilar-nos cap a l'estany de Medacorba.

continuar pujant per la vall, i vàrem aprofitar per dinar quan arribàrem a l'Estany de Riufred, més o menys a la meitat de camí.

Les aigües d'aquest estany són molt més netes del que estem acostumats a veure, i a la part superior del llac encara hi havia una congesta de neu molt grossa.

Al cap d'una mitja horeta, vàrem reprendre el camí, no gaire lluny hi havia un salt d'aigua molt bonic. Passat aquest salt, ens vàrem enfilar per un pendent molt fort i amb moltes roques. Després de les roques vàrem haver de caminar per damunt la neu; em va fer molta gràcia trepitjar neu a Catalunya al mes d'agost.

Encara vàrem tardar una horeta per arribar a dalt de la Pica d'Estats (3.145 metres). Des del cim, on hi ha una creu feta de tubs metàl·lics, vam poder descansar una estona mentre disfrutàvem del paisatge: l'Aneto es veia perfectament, però força lluny de nosaltres; més a la vora, l'"Estany més alt de Catalunya", etc.

Al cap d'una mica, en Pinsach i l'Streaker van proposar de pujar el Montcalm (3.077 metres), que queda al costat de la Pica. Vàrem arribar-hi, a dalt hi havia unes figures d'una ossa amb una cria.

Vàrem baixar fins a la neu per un pendent molt fort; quan vàrem arribar-hi practicàrem "l'esquí sense esquís", amb molta eficàcia i sense caigudes. Va ser l'estona que em vaig divertir més.

Continuàrem la baixada fins arribar a l'estany de Riufred. Després d'aquest punt, i quan faltaven un parell d'horetes per acabar l'excursió, vaig patinar, i si no arriba a ser per en Joan Pinsach que em va pescar al vol, m'hauria pogut fer força mal. Després d'aquest ensurt, vàrem baixar amb més cura, i al cap d'una estona arribàrem de nou al Campament social.

Aquest va ser el meu primer 3.000, i ara només em queda pagar el cava...

ANIOL PÉREZ i BOSCH
(12 anys)

Al cim de la Pica d'Estats.

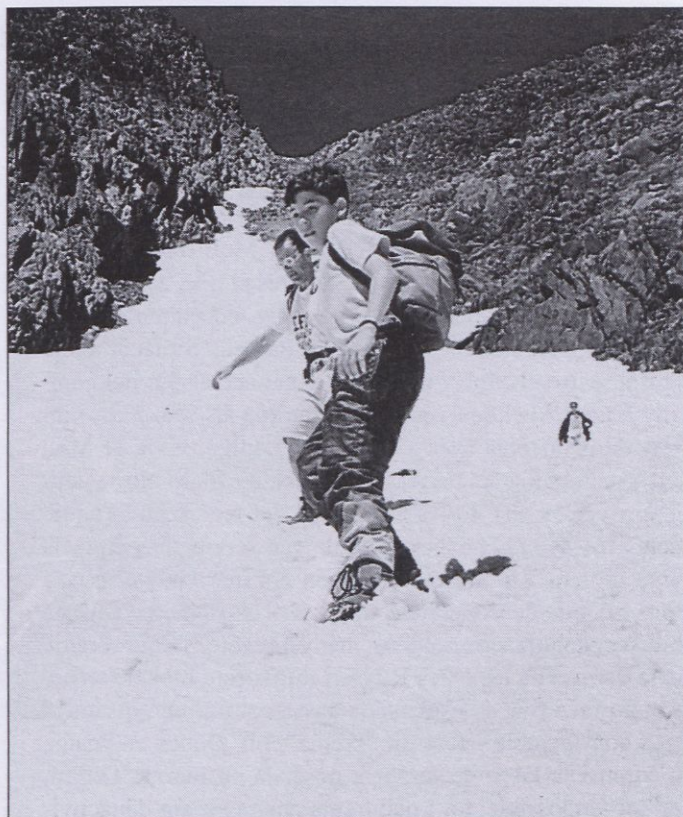
EL CATAPERDIS 2.805 m.

El Cataperdis és un cim de 2.805 m d'alçada, situat en el sector nord-occidental d'Andorra, que separa l'alta vall del Sertrat de la vall francesa de Soulcem. Aquest cim era el nostre objectiu, havíem previst una sortida matinal per completar l'activitat muntanyenca del Campament Social - 95.

A la vall de Soulcem el dia s'aixeca boirós, costa arrencar, més tard s'obren grans clarianes que ens permetran gaudir d'un matí esplèndid. Aprofitem la pista en direcció a port de Rat per guanyar metres fàcilment, després deixem el cotxe i per un camí molt fressat s'arriba, en poca estona, al port (2542 m). Tot fent una queixalada podem observar el contrast entre les dues valls, en un costat l'enrenou de l'estació d'Ordino-Arcalís plena de cotxes i autocars i amb un telecadira funcionant, per l'altra banda la tranquil.litat de Soulcem només trencada pels ramats de vaques i cavalls i alguns excursionistes. Esperem que el projecte de construir un túnel sota el port de Rat no sigui mai una realitat, ja que acabaria amb el caràcter quasi verge d'aquesta vall de l'Ariège.

Una grimpada senzilla ens durà ràpidament al cim, coincidim amb tres membres del C.M. Sant Cugat, i entre ells en Josep Barberà, conegut muntanyenc català, autor de nombrosos llibres de muntanya i d'escalada. Tothom participa a repassar la geografia de la regió: mirant al sud, en primer terme, els estanyes de l'Angonella, més lluny el Medacorba i el Lavans, a ponent s'alcen la Pica d'Estats i el Montcalm mig tapats pels núvols, al nord els llacs i el pic de Tristaina, i a llevant ens queden totes les muntanyes andorranes.

El descens pel vessant est fins a la bretxa d'Arcalís i un

Practicant l'esquí sense esquís.

flanqueig sobre el roquissar de la cara nord-est ens porta de nou al port de Rat. Només ens queda refer el corriol de baixada per arribar al punt de sortida. Així acaba una excursió d'unes 4 hores, molt recomanable pel seu fàcil accés i perquè és un bon mirador de tota aquesta regió.

CARLES NADAL

Al cim del Cataperdís amb el muntanyenc i escriptor Josep Barberà.

Recorregut de muntanya i llarg

TOT PASSANT PER CAN VILALLONGA

Aquest any per muntanya. Matamala, placeta del Suro, can Castelló de Baix, can Cabruja dels Metges, can Gironès. Font de l'Arborç, Dues Rieres, Molí d'en Vilallonga... Un bon recorregut per les Gavarres el que, a dos quarts de vuit del radiant matí del 14 de maig, encetaren els dos-cents quaranta marxaires aplegats al Passeig. Situat al tercer control, entre el Molí i can Vilallonga, actual llar del company Jaume Abel que véu per on, retorna als seus antics indrets de residència (per a qui no ho sàpiga, vivia al Molí d'en Vilallonga, avui hípica) els he vist desfilat i els he convidat a visitar una de les curiositats del recorregut: l'aqüeducte gros de la conducció d'aigua que servia per omplir la bassa de can Vilallonga. Pocs són els que l'havien vist i molts els que desconexíem fins i tot l'existència d'aquesta obra de canalització no gens menyspreable, ja que prenia aigua del pas de les Dues Rieres i mitjançant tubs de terrissa la portava fins a l'esmentada bassa cobrint una distància força considerable. Hem dit "prenia", oi? Doncs en Jaume ha emprès la tasca de tornar a posar-la en marxa. Difícil, però no impossible, tot i que trenta anys i escaig d'inactivitat l'han deixat força malmesa. Veurem.

He vist passar primer el company Carles Miquel, el que guanyà la primera edició de la Marxa i que, disset anys després, torna a repetir sort; han passat marxaires de totes les edats, corrent o passejant plàcidament, però tots gaudint del bonic recorregut i del dia primaveral. He sentit renillar cavalls a la propera hípica, un so gairebé oblidat i que retorna. Tornarem a veure masos, avui ruïnosa, en funcionament? Res no sembla avui impossible. Mireu si no can Vilallonga, en procés de reconstrucció. Que els motius d'aquesta no semblen gaire clars? Potser sí, però deixem aquest tema. Algú s'imagina, per exemple, can Castelló de Baix reconstruït i habitat? Can Gironès? O d'altres? Tot pot ésser, mireu la capella de Sant Cristòfol, per exemple. O el petit nucli urbà dels Metges.

Gran ambient al Passeig tot just abans de començar la caminada de la XVII Marxa.

Tot començà quan el País anà aixecant el cap, a mitjans anys 50; aleshores l'èxode fou massiu: can Bou, can Barceló, can Castelló de Dalt i de Baix, can Noguer, can Cassà, can Gironès, ... tots veieren marxar els seus estadaents en recerca d'unes millors condicions de vida. Hom podia perfectament passejar-se tota una jornada per les Gavarres sense trobar una ànima. Avui la cosa ha canviat una mica, a voltes massa. Vull dir que la concurrència sovint sobra, majoritàriament per part d'elements no gens respectuosos amb la natura, amb allò que els il·lustrats camperols d'antany sabien instintivament que els era fonamental tractar bé al màxim. Els resultats d'això a nivell planetari els estem ja palpant: deforestació, canvi climàtic (que diguin el que vulguin els doctes meteoròlegs). A veure què en sortirà de tot plegat. El que és ben cert és que ens hem d'esforçar tots al màxim a preservar el medi natural. Ens hi va moltíssim a tots.

I també ens hi juguem poder gaudir d'una marxa tan bonica com la d'avui en el futur, no us sembla?

C.M.

Els més valents s'ho agafaren corrent des d'un bon principi.

La majoria, però, ho van fer "xino xano" tot caminant.

La muntanya del Pedraforca va ser una fidel companya al llarg de molta estona.

ESTIU, MUNTANYES i BICICLETA

DE RIBES DE FRESER A RIBES DE FRESER ENCERCLANT EL PARC NATURAL DEL CADÍ-MOIXERÓ, EL PLA DE PUJALS I LA MOLINA-MASSELLA

Són les 10 del matí

Com gairebé cada any, el punt de sortida ha estat des de terres del Ripollès. No hem tardat gaire a canviar de comarca, abans però, hem disfrutat un seguit de colls molt dominants i que ens permeten seguir amb detall la carretera de la collada de Toses i els poblets que té a prop Planoles, Planés, Dòrria, Toses i també la Molina i el Puigmal.

Després de passar pel pla de Pujals, can Maians i can Torres, arribem al Berguedà. Per la carretera que ve de la Molina fem cap a Castellar de n'Hug. És hora de menjar i cal fer-ho, certament és un bon lloc. Decidim fer una baixada fins les fonts del Llobregat per pair el dinar.

Pobla de Lillet, Guardiola de Berguedà i Bagà. Cal Batista ens espera per fer-hi el sojorn. Les màquines estan endreçades al garatge, el repartiment per a les habitacions finalment s'ha fet i els nostres cossos ara estan nets com una patena.

Un intercanvi d'acudits pels curiosos carrers de Bagà ens condueix al bell mig d'aquesta bonica població. Precisament va ser asseguts a la terrassa del bar de la plaça, davant unes canyes de cervesa, on va néixer aquell acudit tonificant de la iaia.

Un sopar servit pel voluminós Batista ens refà. Ah! sobretot a en Pitxi, que les mongetes les va demanar seques. Dues llesques de pa amb tomàquet amb molt d'oli i bull blanc, tot molt ben embolicat amb paper d'alumini ens espera estibat al cim del radiador. És el nostre esmorzar.

Són les 7 del matí

De Bagà a Gisclareny hi ha una pista que s'enfila de valent, nosaltres l'agafem i en poca estona arribem a la font del poble amb el nostre entrepà a l'alforja. Amb les mans ben untades sobrepassem Gisclareny i ens enfilem cap al coll de la Bena, per la mateixa pista. Coll de la Belma, coll

Fent-la petar amb en Tonet del Serrallo tot esperant l'hora de l'àpat.

de Torn i coll de Jou. Aquest últim té una font a cada entrada del coll, que alimenta un abeurador de bestiar.

Fa molt poca estona que el Pedraforca ens fa companyia pel nostre costat esquerre. Aquesta pista que transitem es troba en molt bon estat i la seva situació és impressionant, la seva alçada oscil·la entre 1.500 i 1.900 m.

Després del coll de Jou i en un revolt a mà dreta, hi ha una pista en mal estat, que finalment ha esdevingut camí. El seguim fins a Josa de Cadí, però abans d'arribar-hi... parlem amb un guarda forestal i ens diu que els camins que hi ha per creuar el Cadí estan en mal estat i que el millor que podem fer és anar fins a la Seu d'Urgell. Comptem quilòmetres i ens en surten un munt. És qüestió d'anar per feina.

Josa del Cadí és com sempre: aquell poblet enlairat i arrodonit, el miris per on el miris, amb una gran base verdosa i on tot és al seu lloc. La pista ens condueix a Tuixén, agafem direcció la Seu d'Urgell fins al trencant de Cornellana d'Adraén. Aquí tenim una sorpresa en comprovar que la pista és asfaltada. A Cornellana hi fem parada i fonda, concretament a cal Mateu, on ens dispensen bon tracte i millor menjar. Potser va ser millor, però, l'estona que vàrem compartir amb en Tonet del Serrallo de Tarragona. Aquest home es va casar amb una pubilla del poble i va canviar la mar per la muntanya. Un minaire reconvertit en picapedrer i finalment paleta. Ha restaurat 17 cases del petit poble de Cornellana.

Abans d'arribar a la Seu passem per Adraén i Alàs. La fita és Cap de Rec i primer cal arribar a Martinet (la intenció primera és arribar-hi des de Querforadat). De Martinet enfilem cap a Llès; d'aquí al refugi hi ha 6 Km d'aquells de primera categoria. A entrada de fosc i amb 177 quilòmetres a les cames arribem al refugi propietat del C.E. Sant Cugat. Dutxa, sopar i llit. El nostre cos ho agraeix de debò. Segur que també ens vindrien bé les mans àgils d'un massatgista.

Són les 7 del matí

Esmorzem al mateix refugi i tot seguit ens arribem als llacs de la Pera i al refugi de les Pollineres. El dia amenaça pluja, que de moment només són quatre gotes. Som altra

DRECERA

vegada a Cap de Rec. Més avall hi ha Llès on hem de recuperar aquell element comunitari que ens permet anar pels llocs i consumir. Ens l'havíem deixat al cim d'un banc el dia anterior. De Llès agafem una pista que ens porta a Viliella, Coborriu de la Llosa i finalment Prullans. Abans, però, una mestressa jove ens ha d'obrir una portalada per poder passar. El dinar ens espera a Bellver de Cerdanya. Fred i sense condimentació no ens satisfà, però ens alimenta. El cafè i el "mantecado" el fem en un bar de Bor, un poble lleidatà molt proper a la província de Girona. Hi ha qui ho aprofita per fer una trucada. A Cassà, hi plou i nosaltres estem a l'ombra perquè el sol crema.

Pedra, Riu, Urús i Das queden al seu lloc i nosaltres fem camí cap a la Massella. La pujada és forta però es posa bé, som a dalt i cal arribar a la Molina, on vam fer el toc número 123 comptant des de l'esmorzar de Ribes de Freser. Tot un hotel per a nosaltres ens espera a la Collada de Toses amb tota mena d'estrís i collonades. El director-conserge-maleter-cambrer ens porta a cos de rei i ens ofereix la piscina climatitzada que hi ha al primer pis. En Quim va ser l'únic que s'hi va capbussar.

Són les 7 del matí

Esmorzar a la francesa i bicicletes amunt. Ara toca caminar i apretar. La pujada és forta i gens apta per al ciclisme. Som a la creu de Maians, on també s'accedeix per pista des de Dòrria. Llom amunt fins al coll de Queralbs, som a 2.600 m. En aquest punt decidim no pujar al Puigmal, ja que hi ha una ferma amenaça de tempesta.

Des del mateix coll baixem per un camí que ens porta fins a un collet i d'aquí a una pista mig asfaltada que surt de Planoles. La seguim fins a un revolt, on hi ha una pista que decanta cap a l'esquerra. Aquesta ens porta fins a Rialp per una pista pavimentada que creua la via del cremallera i baixa molt dreta.

Som altra vegada a Ribes de Freser i cal anar a dinar. Els Caçadors és un bon lloc. Quedem bé i ho rematem amb un gotet de licor de no sé què. Ah! l'Emili s'ha menjat el quart plat de macarrons. Els que mengem arròs hi troben musclos de riu i en Quim es baralla amb un entrecot que per més que mastegui no s'acabarà mai. Me n'oblidava! en Jaume acluca l'ull a una de les cambres i aconsegueix... un altre plat de sopa de peix.

Les bicicletes que ens han fet companyia descansen merescudament al cim dels dos cotxes que ens han de tornar al nostre punt de sortida: l'estació del car, rilet de Cassà. Fa tanta calor que hem de fer el toc número 169, a ca la Paula de Castellfollit. Finalment l'Emili arriba al gelat número 32, en Xevi menja el primer croissant i jo, l'Eloi encara vaig "a granel".

EMILI CABARROCAS
JAUME GÓMEZ
JOSEP VILALLONGA (PITXI)
ELOI MADRIÀ
XEVI ERENA
QUIM BOSCH

*Josa de Cadí,
aquest centinella enlairat que no et canses d'observar.*

*La Creu de Maians t'indica que has agafat el camí
correcte. Som al bell mig del llom que va
de la Collada de Toses al Coll de Queralbs.*

RUTA AMB BTT

Agost 1995

1a ETAPA

dimarts, 8

RIBES DE FRESER

Campelles
Cementiri de Camp.
Cortal d'en Cotrines
Pla dels Prats
Coll de l'Erola
Coll del cortal de la
Morera
Coll del prat de Jou
Coll Roig
Collada de Coma
Armada
Viles Grosses
Can Maians
Can Torres
Pista militar
Km 14 cra. a la Molina
Castellar de n'Hug
Clot del Moro
Pobla de Lillet
Guardiola

BAGÀ

TOTAL: 56 Km

2a ETAPA

dimecres, 9

BAGÀ

Gisclareny
Coll del Bena
Coll de la Balma
Coll de Torn
Coll de Jou
pista dreta
Josa del Cadí
Tuixén
Cornellana d'Adraén
Adraén
Alàs
Martinet
Llés

REFUGI CAP DE REC

TOTAL: 117 Km

3a ETAPA

dijous, 10

REF. DE CAP DE REC

Ref. Pradell
Ref. les Pollineres
Est. de la Pera
Ref. les Pollineres
Ref. Pradell
Ref. Cap de Rec
Est. de Llès
Cra. a Martinet
Viliella
Coborriu de la Llosa
Prullans
Cra. Bellver-Puigcerdà
Bellver
Bor
Pedra
Riu
Urús
Das
la Massella
las Molina
HOSTAL DE LA COLLADA DE TOSES
TOTAL: 87 Km

4a ETAPA

divendres, 11

COLL. DE TOSES

Creu de Maians
Coll de Queralbs
Rialp
RIBES
TOTAL: 23 Km

QUIN TEMPS FARÀ?

Tot bon excursionista ha d'estar preparat per a qualsevol inclemència del temps. Per no oblidar-nos de cap possibilitat, repassem tots els fenòmens que la climatologia ens pot oferir buscant en aquesta sopa de lletres deu verbs referents al temps.

P L O V I N E J A R N S T U H
 M I A R R S R N R S A O P R U
 I K S A O H U Q N C B S A T M
 J R S Ç M L O P I U B E V S I
 K S O A R R L M R M V P R O T
 L T L L A M P E G A R O M N E
 M U E G O P Q V E P V S L U J
 N V L T T V W Y L L O E E A A
 Y W L Z T R O N A R S E N I R
 O Y A N A B F C R I A R E N Y
 P Z R P D E G A F D N E P A K

Recordeu que l'Oficina de Català de Cassà de la Selva és a la vostra disposició de dilluns a divendres, de 9 del matí a 1 del migdia, a l'Ajuntament, rambla 11 de Setembre, s/n.
 Telèfon: 46 00 05 - Fax: 46 37 08

CONSORCI PER A
 LA NORMALITZACIÓ
 LINGÜÍSTICA

Els estanys de Saboredo amb el Tuc al fons.

Ruta de l'estiu pel Pirineu

TRAVESSADA PEL PALLARS i L'ARAN

Enguany, amb la Ruta de la Colla, activitat ja tradicional de cada estiu, s'ha visitat el Pirineu lleidatà. En aquesta edició, la tercera que s'organitza s'ha anat un xic més lluny que en les anteriors. La zona triada, entre les comarques del Pallars Sobirà i de la Vall d'Aran és coneguda per acollir el Parc Nacional d'Aigües Tortes i per ser una de les regions lacustres més importants de tot el Pirineu.

A part de la bellesa reconeguda dels indrets visitats, es va escollir aquest lloc per l'oferta de refugis que hi ha i que permeten traçar un itinerari de travessada sense quasi haver d'avituallar-se i dormint sempre en bones condicions. L'opció de poder fer cims de més de 3.000 metres i de traçar itineraris alternatius senzills (per als més desentrenats) tot anant al mateix refugi, van ser motius de pes també per triar aquesta zona i l'itinerari escollit.

Aquesta darrera idea va ser de vital importància per al bon funcionament de l'activitat. Pràcticament cada dia, es van fer dos grups per fer l'itinerari previst. Tots anàvem allà mateix però amb objectius diferents. És evident que en un grup nombrós hi hagin estats de forma diferents i també aspiracions diferents respecte la muntanya. Va ser inevitable separar-se, però el lloc i l'itinerari ho permetia. Una badada i el mal temps van estar a punt d'espatllar aquesta dinàmica, però es va saber reaccionar i l'activitat va seguir el seu curs normal.

Si es fan aquestes puntualitzacions és per dos motius, un per aclarir que en llegir els articles de la Ruta al Drecera, cal tenir en compte aquesta dualitat d'itineraris. L'altra, que l'experiència en aquest sentit va ser positiva, i que per tant en els plantejaments de properes rutes s'haurà de tenir en compte la dualitat d'opcions.

El Gran Tuc de Colomers, primer cim que es pujava.

dimarts, 8 d'agost

ESPOT - REFUGI ESTANY LLONG

Sota un fanal de l'antiga estació de ferrocarril ens trobàrem, a les sis de la matinada, els setze adormits expedicionaris disposats a iniciar una setmana de vacances diferent a les que es plantegen la resta dels mortals. Després de comprovar que la puntualitat no és una virtut de la qual tothom gaudeixi, ens distribuïrem en els quatre cotxes que ens havien de portar fins a Espot, punt d'inici de la ruta a peu.

Eren dos quarts de set quan els quatre cotxes sortien de la gasolinera de Cassà en direcció a Girona, ciutat que vorejarem per la variant, continuant cap a Banyoles on ens sorprengueren els primers ruixats. Els túnels de Capsacosta ens van fer arribar ràpidament a Ripoll i tot seguit enfilàrem per la collada de Toses, però ben aviat vam baixar a Fornells de la Muntanya i passant per Toses vam fer dreuera

fins a la Molina. L'esmorzar estava previst a Martinet de Cerdanya, on tres dels cotxes vam arribar sense dificultat, però el quart va arribar mitja hora més tard, amb quinze mil pessetes menys i cansats d'una llarga discussió amb la Guàrdia Civil. El fet és que la imprudent detenció d'un cotxe per part dels esmentats poders fàctics a Bellver de Cerdanya va provocar un malentès entre un camioner i en Jordi, amb resultat de multa. Després d'esmorzar vam fer cap a la Seu d'Urgell i travessant el coll del Cantó arribàrem a Sort i tot seguit a Espot on deixàrem els cotxes.

Amb les motxilles a l'esquena i al ritme frenètic del que comença a caminar després d'un llarg recorregut amb cotxe, començà l'ascensió cap a l'estany de Sant Maurici on dinàrem gaudint d'una esplèndida vista dels Encantats. Des de l'estany iniciàrem la llarga pujada al Portarró, amb un desnivell de 500 m, que naturalment després s'ha de tornar a baixar (curiós animal l'home). Un cop arribats al coll s'obrí als nostres ulls la magnífica vista de l'estany Rodó i l'estany

Ribicontrol

RIBALTA-ROCAS, S.L.

- SISTEMES AUTOMÀTICS ELECTRÒNICS
- CONTROL DE PROCESSOS INDUSTRIALS
- INFORMÀTICA INDUSTRIAL

C/. Barraquetes, 20
17244 CASSÀ DE LA SELVA
Tel. i Fax: 46 08 02

Al centre de la foto, el coll per on va passar el grup que va anar a parar a l'estany Llebreta. Era prou marcat com per equivocar-se fàcilment.

Llong. La baixada directa cap a l'estany Llong ens menà al refugi on havíem de passar la nit. El refugi de l'estany Llong era petit, acollidor i gastronòmicament molt acceptable.

NÚRIA DURAN
ESTEVE CAMÓS

dimecres, 9 d'agost

ESTANY LLONG - REF. VENTOSA i CALVELL PEL GRAN TUC DE COLOMERS

Els que vam decidir pujar al Gran Tuc de Colomers, de nou vam emprendre el camí.

Les botes anaven aferrant-se de manera autònoma al terreny desigual que formava el rocam, un paisatge monòton i trencat pels grans blocs de pedra caiguts i disposats a l'atzar. I la vista se'ns perdia constantment buscant una maleïda fita que ens duqués al camí més assequible.

Mentre no en trobàvem cap vam decidir tirar pel dret i guiar-nos per la lògica, ja que des d'on érem es podia veure el pic.

Quan vam estar a l'últim tram, abans d'arribar al cim, la majoria vam camuflar les motxilles entre els rocs i a ritme constant, després d'una pujadeta un pèl complicada, vam acabar el nostre objectiu.

Un cop a dalt ens vam situar i, gràcies a la claredat del dia, vam poder observar la ruta que faríem, d'on havíem vingut i els pics que ens feien companyia.

S'hi estava tant bé que no hauríem baixat per res (bé, si ens haguessin proposat una xocolata desfeta...).

Un cop a baix ens vam dirigir cap al lloc de Contraig, vam reposar i alimentar els "bodies" i de reüll vam estudiar una parella que el vorejava pel costat esquerre, i així pode decidir si també ho faríem que aquella cara o per l'altra.

La ruta bona, tot pujant al Coll de Contraig amb l'estany del mateix nom a sota.

Davant dels nostres nassos se'ns imposava el coll de Contraig, tot un senyor coll que des de baix semblava una paret de 90° inacabable; però en començar a ascendir ens adonàrem que no era tant difícil, sinó més aviat distret: on posar el peu? on la mà?

Superat el coll vam continuar saltant de pedra en pedra, traspasant rierols i llacs, trepitjant herba i cantant sota la pluja fins arribar al refugi. I allà... SORPRESA, els que havien decidit no pujar el Tuc de Colomers no hi eren! I per rematar no ens havien reservat el refugi!

Per sort, molt amablement, els propietaris ens van donar sopar i un lloc per dormir al menjador juntament amb vint-i-tres anglesos. Tot i que estàvem com sardines de llauna i que semblava que dormíssim amb quaranta-sis peus del número cinquanta i aixelles replenes de pèls de la pudor que feien, vam passar una nit més: amb fred als peus i mals de ventre del sopar i descomposicions. I QUIN DIA!

MIREIA VALLÈS

variant del dimecres

ESTANY LLONG - REF. LLEBRETA PER L'ESTANY DE CONTRAIG

Era el segon dia de la nostra gran aventura, i el temps no semblava que ens anés a fer cap mala passada (de moment). Quan vam tenir la panxa ben plena, començarem a descen-

DRECERA

Camí de Restanca a prop de Güellacrestada, amb l'estany de Cap de Port i la vall de Riu en segon terme.

dir per tal de poder encaminar-nos cap al llac de Contraig. Abans de pujar el llom que ens havia de dur al llac, vam poder gaudir d'un gran espectacle: un grup de nou isards van passar a prop nostre. Tan bon punt vam arribar a les Raspes de Contraig vam separar-nos en dos grups: l'un va seguir el camí cap al Gran Tuc de Colomers i l'altre va desviar-se en principi cap al coll de Contraig. Però en arribar a l'estany un error visual i una mala informació va provocar que en comptes de passar pel coll de Contraig passéssim pel "Coll sense Nom".

Convençuts d'haver assolit un coll molt vertical i pedregós anomenat Contraig, baixàrem per una tartera suau que ens obria pas cap a un llac. Després d'esperar durant dues hores uns companys que s'havien quedat enrera a causa del dificultós coll, emprenguérem de nou el camí que en teoria ens havia de dur fins al refugi de Ventosa i Calvell. No vam tardar més d'una hora a veure que ens havíem perdut, i és clar, a més a més el cel ens preveia mals auguris, va començar a ploure.

Al cap d'una estona de caminar, que per cert ens veiérem

obligats a recular, vam arribar fins a un altre llac. Vam vo-rejar-lo i vam discutir sobre quin era el millor camí per agafar. Sense gaire temps per descansar, vam agafar un camí que no sabíem ben bé cap on ens havia de dur. Era d'una duresa considerable i finalment vam trobar un pas que ens conduïa l'estany de la Llebreta (Aigüestortes). Aquest pas es tractava d'una estreta esclatxa amb força verticalitat que vam baixar amb tot menys amb els peus. Quan el primer grup va arribar a baix ja feia una estona que havia parat de ploure i ens vam arribar fins al llac a buscar aigua per a la resta del grup, que encara estava descendint. Quan tothom va ser al camí vam anar a buscar un lloc on refugiar-nos per dormir. Però això va ser molt difícil, ja que només hi havia una casa al costat de l'estany i no s'hi podia entrar. Vam pensar que el millor lloc seria posar-nos a recés del vent.

Durant tota la caminada i la baixada no hi havia ningú que estigués sec, i per tant vam decidir intentar fer una mica de foc per escalfar-nos. No va ser fàcil encendre'l ja que tot estava humit, però gràcies a l'experiència ho vam aconseguir. La il·lusió va durar deu minuts, perquè començà a

Cobri la nòmina a la Caixa de Girona

Informi's
de tots els avantatges
del Servei Nòmina de

Caixa de Gir
Caixa de Girona

*El sherpa,
guia o
l'experimentat
en acció.
Darrera
les agulles
de Travessany.*

ploure. En vista de l'èxit, ens vam aixoplugar sota la teulada de la casa amb capalines que ens tapaven tot menys el cap. Vam intentar dormir, però entre que estàvem asseguts, que la intensitat de la pluja augmentava, que no va parar de llampegar i tronar i que en Fortià no parava de moure's, la nit es va fer eterna i humida. A la sortida del sol va parar de ploure i vam reprendre el camí fins a Caldes de Boí on ens esperava en Quim que havia rebut l'avís del guarda del refugi de l'estany Llong, que va trobar-nos.

A Caldes vam agafar un taxi que va portar-nos, tot passant per la Vall d'Aran, fins al peu del refugi de la Restanca. Tan sols una hora ens separava dels nostres companys.

Va ser un dia molt dur per diferents causes: vam caminar unes quinze hores, hi va haver alguns ferits lleus, la pluja no ens va ajudar gens. A causa de tot això, podríem dir que tots nosaltres estàvem d'allò més nerviosos, i algú va tenir un gran ensurt. Però no vam afluixar, ja que sabíem que havíem d'arribar a algun lloc o altre. SORT DE LES GALETES, PERQUÈ SI NO ...

MARC VALLÈS
ROSER MALAGRIDA

dijous, 10 d'agost

REF. VENTOSA i CALVELL - CIM DEL MONTARDO - REF. RESTANCA

Ens vam despertar aviat, després de passar una mala nit amb mal de panxa, fred i fins i tot alguns vòmits. Tot i això, teníem l'esperança que els nostres companys haguessin tin-

gut una bona nit. Feia moltes hores que no en sabíem res, i havia fet una nit de llamps, trons, pedra i pluja. Aviat vam tenir bones notícies; després d'esmorzar el guarda del refugi ens va cridar l'atenció: "Ei! els 8 de 17! Ens han avisat que els vostres companys han pres direcció cap a Caldes de Boí". Ja més tranquils vam decidir que un de nosaltres baixaria fins a Caldes i acompanyaria els perduts amb cotxe fins al peu del refugi de la Restanca, el nostre pròxim objectiu. La resta, vam acordar anar directament cap al refugi i deixar de banda l'etapa més dura de la ruta: estany Negre, Pleta del riu Malo, coma lo Formo, Bessiberri Sud, Bretxa de Peita i baixar cap a Restanca. En comptes d'això, ens limitarem a un petit recorregut: estany Travessany, estany de Monges, coll de Crestada, Montardo i baixar cap a Restanca.

Va ser un dia suau, pujant, poc a poc, vorejant els llacs, que ens trobàvem a cada repetjò (turó). Quan vam ser a peu del pic de Montardo ens canviaren les perspectives: el corriol s'enfilava entre roca i roca fins arribar al cim. Dalt del pic vam poder apreciar una vista impressionant. L'esforç valia la pena. La resta de companys no s'ho van perdre, ja que tindrien l'oportunitat de fer-ho l'endemà. Llavors tot va ser baixar un fort pendent fins al refugi, tot passant per vora llacs i rius.

Quan vam arribar, els nostres companys perduts es trobaven sans i estalvis al refugi (llegint còmics de l'Àstèrix) i amb més bona cara després d'una bona dutxa amb aigua calenta (300 ptes. 5 minuts!). Llavors un bon sopar: sopa, llenties, pollastre amb xampinyons i a dormir!

JORDI FONT
MERITXELL GISPERT

DRECERA

Camí de Restanca a prop de Gualacremada amb l'any de la darrera ascensió, aquest cop al Tuc de Saboredó.

divendres, 11 d'agost

REF. RESTANCA - PIC MONTARDO REFUGI COLOMERS

El dia 11 al matí, després de dormir durant la tarda i tota la nit, amb un bon sopar i una bona dutxa d'aigua calenta, vàrem sortir cap al cim del Montardo.

El recorregut, que per cert el férem uns quants de la colla ja que els altres prengueren direcció al Bessiberri. Fou llarg però suau i entretingut, ja que abans d'arribar a la base del Montardo descansàrem a un llac, estany de monges, situat entre la Restanca i la tartera que precedia l'esmentat cim.

A la faldilla de la muntanya hi vam trobar algunes tendes i algunes vaques que ens acompanyaren musicalment tot el recorregut, amb les esquetlles i les seves característiques fites orgàniques.

Un parell de pastores (l'Anna i la Roser) varen fer de centinelles de les nostres inseparables motxilles.

La resta vàrem fer cim sense sobrepès tot i que estava ple de boira. En arribar a dalt la boira s'esvaí i la vista dels cims veïns fou fenomenal (Bessiberri, Estany de Mar. Ref. Restanca, ...)

En baixar recollírem les dues pastoretetes i prenguérem direcció al Ref. de Colomers saltant pel coll de Caldes, en el qual vàrem trobar un grup de cavalls "Cachondos".

Vam fer la darrera baixada força cansats i un xic desvalguts per un G.R. que llindava amb un dels rius que omplena la presa de Colomers.

En arribar-hi ens vàrem rentar i refrescar al riu, i esperàvem els altres companys que arribaren dels cims del Bessiberri, el qual assoliren amb bon temps per tornar a l'hora de sopar.

Vam sopar altra vegada lleties i una formidable truita de riu amb amanida.

**PLANXISTERIA
i PINTURA**

FRANCESC

C/. Ferrocarril, 50
Telèfons: Taller 46 18 79 - Particular 46 03 97

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

La muralla est dels Bessiberris amb el Nord a l'extrem dret de la imatge.

Ens retiràrem a les lliteres a les deu tot escoltant un partit de futbol, ja que els guardes estaven molt cansats.

Vàrem dormir amb la companyia d'algun ronc i molt estrets, ja que érem 16 en una habitació de 14.

Bona nit...

ANNA JIMÉNEZ i JORDI ROURA

variant del divendres

REF. RESTANCA - REF. COLOMERS PEL BESSIBERRI NORD i PORT DE CALDES

Eren les cinc de la matinada quan un: "Merda! Està plovent a tota pastilla" d'en Quim ens va tocar la moral. La nostra intenció de pujar al Bessiberri Nord s'esvaïa per moments. Però no!

De nou, a les set del matí, ens va tornar a incordiar (en Quim) dient-nos que el temps havia millorat i que potser podríem pujar. Després d'un bon tiberi, a les vuit tocadetes vàrem començar a pujar cap a l'estany de Mar mentre en Quim anava a buscar les cordes al cotxe. Una hora i mitja després de pujar i vorejar el llac, arribàrem a la falda del Bessiberri on esperàrem durant una llarga hora el xerpa del material. Un cop reunits enfilàrem el camí que, entre congestes i pedregams, ens duria a la Bretxa Peita on hi ha un refugi-vivac metàl·lic. Allí férem un mos i encabírem les motxilles dins el refugi per anar més lleugers, excepte el xerpa, que portava les cordes. Vam flanquejar la cresta pel seu peu per anar-la a trobar en el punt més inclinat.

Després d'algun pas de III (sense assegurar-nos amb cor-

des ni "sardineta") coronàvem el cim. Era el primer tres mil de la Cristina i en Jordi (encara ens deuen el cava). Cinc minuts de sessió de fotos i cap avall a recollir les motxilles. Trescant per un camí de cabres vàrem arribar al pas dels Isards i des d'aquí seguint fites a estones vàrem arribar a l'estany de Travessany passant pels estanys de Tumeneja. Abans d'arribar, la Meritxell va fer marrada cap al refugi Ventosa i Calvell per recuperar part de l'equip perdut (els pantalons). I així en Marc va poder veure de prop el refugi, on hauria d'haver anat (en teoria) quan es van perdre. Al costat del llac vam dinar (galetes!!!!). Des d'aquí en vam tenir prou amb una hora per arribar al Port de Caldes. A partir d'aquí, cadascú al seu ritme, vam anar tirant fins al refugi de Colomers. I no hi ha res millor després d'una bona caminada que una bona banyada (encara que sigui al costat del desguàs del wàter).

DANI VALVERDE
CRISTINA TALLÉS

cotec
TANCAMENTS I DECORACIÓ, S.L.

FINESTRES DE PVC i ALUMINI

SISTEMA
KÖMMERLING

Ctra. Caldes de Malavella, P.Q. 0,83
Tels. (972) 46 03 55 - 46 14 41 - Fax 46 30 02
17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

dissabte, 12 d'agost

REF. COLOMERS - REF. D'AMITGES TUC DE SABOREDO / COLL DE RATERA

Després d'haver dormit com sardines i d'un bon esmorzar, emprenguérem el camí cap al refugi d'Amitges, era el darrer dia que ens esperava una bona caminada. Només de començar fèiem broma de dividir el grup en dues parts, com era la tònica al llarg de tota la Ruta, però més tard el destí es riuria de nosaltres fent realitat la nostra broma.

Sortírem del refugi i creuàrem cap a l'altra banda de l'estany de Colomers passant per damunt la presa, tot agafant direcció a l'agrupació de barracons per al personal de les obres hidràuliques. D'aquí pujàrem pel petit coll de Cloto i agafàrem direcció al coll de Pigades, aquest darrer molt més alt, cosa que comportà una bona estona de pujada. Per no variar, l'esforç s'ho valia: la vista que es podia veure des del coll, era impressionant. Com sempre, després d'una bona pujada tocava una baixada considerable fins arribar a una petita presa on vàrem fer el primer menjar tàctic.

Seguint camí, altra vegada amunt, arribàrem al petit re-

fugi de Saboredo on vàrem aprofitar per preguntar el camí correcte i així arribar sense pèrdua als dos estanys, el Major i el de Dalt, de Saboredo. Aquí els més intrèpids es varen poder capbussar a les aigües glaçades dels estanys i els més fredelucs ens vàrem limitar a remullar-nos els peus. La part que restava del camí es preveia la més difícil i calia recuperar forces i donar un petit descans als peus.

Finalment vàrem iniciar l'ascensió cap al coll del Saboredo, que des de lluny es veia més difícil del que deia la guia. Després d'una inacabable pujada recoberta d'herba on agafar-te va arribar una tartera de pedres bellugadisses molt pitjor que la pujada anterior.

Quan el panorama empitjorava i es veia que caldria fins i tot un tros d'escalada, els menys versats en muntanyisme vàrem decidir girar cua i arribar-nos al refugi d'Amitges pel Port de la Ratera. Per tant, com dèiem abans, un dia més l'expedició es va dividir en dos. Els que vàrem optar per l'itinerari oficiós fórem: en Josep, l'Oriol, la Mireia, la Roser, la Núria, l'Esteve, l'Anna i en Jordi (xicot de l'Anna) i com a guia en Quim, que contínuament mirava amb recança cap al coll del Saboredo.

Així després de recular amb penes i treballs per la tartera i per la canal, vàrem passar pel mig dels dos estanys i vo-rejàrem el de Dalt per enfilear tot seguit cap al coll del Port de Ratera, molt de més bon fer que el del Saboredo. Des de

972 - 204430

**LA BOTIGA D'ESPORTS
D'AVENTURA MÉS GRAN DEL PAÍS**
(250 m² al servei del client)

Previsió de la meteo, Pirineus i Alps, actualitzada

**ALPINISME
EXCURSIONISME
ESCALADA
ACAMPADA
BAIXADES RIUS
ESPELEOLOGIA
ORIENTACIÓ
ESQUÍ DE MUNTANYA
TREKKING
ALIMENTACIÓ
ÒPTICA
BIBLIOGRAFIA
CARTOGRAFIA
ASSESSORAMENT**

*Lloguer d'esquís de muntanya.
Sortides a muntanya amb guia.
Organització de curssets.
Informació trekking i expedició.*

dalt del coll es veia l'estany del Port de Ratera i el camí que baixa suaument cap a la vall contigua.

Després de contemplar el paisatge seguïrem el camí que, vorejant els pics de Saboredo, portava cap als estanys d'Amitges. Una mica més avall començarem a trobar signes de civilització en veure els vehicles tot-terreny que arriben als esmentats estanys per la pista forestal que puja des de Sant Maurici. Després de poca estona la pista ens menà al refugi d'Amitges on retrobarem el subgrup de l'expedició que ens relataren la seva agosarada ruta pel Tuc de Saboredo:

A l'escensió al Saboredo, doncs, només quedàvem en Pere, en Marc, en Jordi Font, la Cristina, la Meritxell, en Dani i en Jordi D.

Després d'haver pujat per una tartera de pedres immenses i bellugadisses, arribarem al tram de més dificultat, que segons una guia que no sabem com havia anat a parar a les mans de l'Stricker era d'un segon o tercer grau, però va resultar ser d'un tercer grau superior com a mínim.

En Pere no buscava el camí, sinó que l'havia de fer i darrera seu no hi podia anar ningú a causa de l'esllavissament continu de pedretes, pedres i pedrasses.

Els altres expedicionaris, en grups de dos o tres, vàrem seguir les seves indicacions i vàrem anar fent el camí que ell ens marcava, tot evitant les esllavissades de pedres provocades pels que estaven per sobre nostre. L'ascens, molt lent i perillós, es va acabar amb un petit tram d'escalada.

En arribar al coll vàrem veure el camí de l'altra vessant de muntanya, un camí en zig-zag extremadament senzill.

Vàrem acabar d'arribar al cim del Saboredo, de 2.830 m i férem la foto de rigor. Des d'allà es tenia una vista magnífica de les valls del voltant, i dels pics de les Agulles, els Encantats i del refugi d'Amitges, on passaríem la nit.

El descens fou de gran facilitat i sense cap mena de problema.

**JORDI DURAN
NÚRIA DURAN
ESTEVE CAMÓS**

diumenge, 13 d'agost

REF. D'AMITGES - ESPOT O ANAR A RECOLLIR UN COTXE A LA RESTANÇA

Ja el dia abans havíem decidit que nosaltres, tres valents, no aniríem cap a Espot, no...! Sinó que tornariem a desfer mitja ruta per recuperar peces que havíem perdut i al mateix temps acompanyar "l'experimentat" Quim Striker a buscar el cotxe a peu de Restanca. I per què el cotxe era a la Restanca? perquè en Quim va ser qui va anar a recollir els "9 burros de turno" (expressió d'en Marc, no nostra) i els havia acompanyat fins al refugi.

I quina és la ruta que vam seguir? Ah! Aaahhh! Refugi d'Amitges, coll de Ratera, estany Obago, estany Llarg, refu-

Les Agulles d'Amitges a última hora de la tarda.

gi de Colomers, port de Caldes, Montardo, coll de Crestada i refugi de la Restanca. Déu n'hi do, no?

Des del refugi fins a coll de Ratera va ser una pujada suau, i un cop a dalt vam poder descobrir la silueta d'uns isards al llom d'un repetjó. Llavors, vam baixar directament cap a la vall de Colomers. Seguint un GR vam passar per l'estany Obago (que ve de Bac, com la vall del Bac, que vol dir ombradís, segons l'explicació científica d'en Quim). Un cop a Colomers vam treure la llarga llista d'objectes perduts: una tovallola i un jersei. Continuarem endavant, o més ben dit, amunt que fa pujada! 45 minuts per arribar al port de Caldes. Una petita parada per recuperar forces i Montardo amunt. 2 minuts d'avantatge a l'experimentat! Tot un rècord! No tenim temps per perdre, i quasi sense adonar-nos ja som baixant del coll de Crestada cap a la Restanca. Allí recollim una tovallola d'un cocodril que va amb piragua, una cantimplora vermella, una tovallola blanca, una bossa del Valvi amb un biquini, calcetes i sostenidors (no direm el nom de la propietària), un jersei... més que les cames-escombres semblàvem lladres! Seguim camí avall, refent el camí que feren els perduts fins al cotxe, 20 minuts corrents. Una petita banyada al riu i enfilem el camí cap a casa.

Adéu Pirineus!

**JORDI FONT
MERITXELL GISPERT**

DRECERA

CALENDARI D'ACTIVITATS

21 i 22 d'octubre.— **SECCIÓ JOVE. Excursió al Puigmal.**

21-22 d'octubre.— **CONCURS-EXPOSICIÓ DE BOLETS** a l'Estació.

Conferència: "El món dels fongs: beneficis i perjudicis" a càrrec del micòleg Josep Girbal.

29 d'octubre.— **XVIII TRAVESSADA A LES GAVARRS.**

Sortida i arribada a St. Sadurn de l'Heura (Km. 17, cra. GI-664 de Cassà a la Bisbal).

Recorregut: Pl. de l'Església, Monestir de St. Miquel, Cruïlles, Vaca Morta, Monells, Veïnat de les Serres, Veïnat de Salelles, St. Joan de Salelles, St. Sadurn de l'Heura. 16 kms. *Sortida a 2/4 de 8 del matí de la plaça de l'Església.*

4 i 5 de novembre.— **EXCURSIÓ INFANTIL AL TAGA** (Ripollès).

12 de novembre.— **EXCURSIÓ TARDORAL A COLSACABRA.**

CICLE "VINE A ESCALAR AMB NOSALTRES":

17 de novembre.— Xerrada d'iniciació a l'escalada. 2/4 de 10 del vespre a la Biblioteca de "la Caixa".

18 de novembre.— **ESCALADA A SOLIUS.**

19 de novembre.— **ESCALADA A STA. BRÍGIDA.**

26 de novembre.— **EXCURSIÓ AMB BTT: CASSÀ - L'ESTARTIT.**

2 de desembre.— **EXCURSIÓ INFANTIL a la GIRONA VELLA.**

3 de desembre.— **ESCALADA A MONTSERRAT.** Cicle "Vine a escalar amb nosaltres"

3 de desembre.— **MATINAL ALS CLOTS DE SANT JULIÀ.**

Del 5 al 10 de desembre.— **ESQUÍ ALS ALPS FRANCOSOS. Val d'Isère.**

17 de desembre.— **EXCURSIÓ DEL PESSEBRE**
al PUIG de les CANALS o del BRULL (St. Aniol d'Aguges).

Dia de Nadal.— **MATINAL en BTT al ROQUETAL.**

Dia de St. Esteve.— **MATINAL** per provar la MARXA DE PRIMAVERA.

COORDINADOR D'ENTITATS, AJU
RBLA. 11 DE SETEMBRE, S/N
17244 CASSA DE LA SELVA